



τὸ μαστόδουν κατέφθανε πρὸς βοήθειαν τοῦ Γεράρδου. Πρὶν δὲ ὁ ρινόκερως ἀντιληφθῇ τὰ συμβαίνοντα, ἀνετράπη κατὰ γῆς καὶ εὑρέθη ὑπὸ τοὺς τεραστίους πόδας τοῦ ἐλέφαντος, ὑπερόχου ἐν τῇ ὅργῃ τοῦ καὶ τῇ παραφορᾷ. Ὁ ρινόκερως ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν καὶ ἔδειξε τὸν Γολιάθ εἰς τὸ σῆμον. Ὁ Γολιάθ ὄμως δὲν ἔπαισε νάτον κτυπᾷ ὑπὸ τοὺς πόδας του. Ἐπί τίνα λεπτὰ ἡ πάλη ἐξηκολούθησεν ἐπική, προκαταλυσμαῖα, ὑπὸ τὸ ὅματα τῶν ἐντρόμων μαρτύρων, οἱ ὅποιοι ἐνόμιζον ὅτι παρευρέσκοντο εἰς σκηνὴν τινὰ τῆς πρεστορικῆς ἐποχῆς τοῦ πλανήτου μας. Ἡκούοντο οἱ κριγμοὶ τῶν θραυσμένων ὅστεν, τὸ ἀσθματικὸν φύσημα τῶν δύο θηρίων, διακοπτόμενον ἀπὸ μικηθμοὺς λύσσης· τὸ ἔδαφος ἔτρεμεν ὑπὸ τοὺς πόδας των, μεγάλαις σταγόνες αἷματος ἐκκλιδῶνταν τὴν κυτρίνην ἄμμου.

Ἐπὶ τέλους ὁ Γολιάθ ἐνίκησεν. Ἐξέτεινε τὴν προσοσκίδα του καὶ ἔρρεεν ὁξεῖαν, θριαμβευτικὴν κραυγὴν, προσκαλῶν τοὺς φίλους του νὰ ἴδουν τὸ τρομερὸν θηρίον, τὸ ὅποιον, μὲ τὸ σῆμον κατεσπαραγμένον, τὸ κρανίον, ἔξπεινε μὲ σπασμοὺς ἀγρίας ἀγρίων.

Οὐ νικητὴς ἦτο βαρέως τραυματισμένος καὶ αὐτός. Δαγκαμένος εἰς τὸ σῆμον καὶ τὴν προσοσκίδα, κτυπημένος μὲ τὸ κέρατον εἰς τὸν πόδα καὶ τὴν κοιλιὰν, εἶχεν αἰμορραγίαν ἀκράτητον. Ἡ Κοραλία κλαίουσα, ἔσπεισε γά τον ἐπιδέση· ὁ Γεράρδος δύμως, φοβηθεὶς μήπως τρομάξῃ ἡ ἀδελφὴ του ἀπὸ τὴν θέαν τῶν τραυμάτων, ἥθελησε νάναλάθη μόνος τὴν φροντίδα αὐτήν. Ὁ Γολιάθ, τρέμων ἀκόμη ὀλόκληρος, ἐδείκνυε τὴν καράν καὶ τὴν ὑπερηφάνειάν του μὲ μικράς, δόξεις καὶ ἀλλεπαλλήλους κραυγάς. Μετ' ὀλίγον δύμως κατελήφθη ἀπὸ πυρετόν. Ἡ νιαγκάσθησαν ἐπομένως νὰ διακόψουν τὸ ταξεδεῖ των, μέχρις ὅτου ἥθελε βελτιωθῆ ἡ κατάστασίς του.

Ἀποποιούμενος τώρα πᾶσαν ἄλλην τροφήν, ὁ ἔλέφας ἤρχισε νάναζητῇ μεταξὺ τῶν δένδρων, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνεύρεν ἐν θαμνοειδές δενδρύλαιον, μὲ μικρὰ φύλλα, τὰ ὅποια ἤρχισε νὰ τρώῃ ἀπλήστως. Φαίνεται, δὲ τὸ ἐνστικτόν του, τῷ ἔλεγεν, ὅτι τὸ ἐνστικτόν του ἀποδεικνύεται εἰς τὴν περιφοράν του, διότι τὸν πολὺν Γολιάθ ὅλαι αἱ φροντίδες καὶ ὅλαι αἱ περιποιήσεις.

Μάτην ἡ δεσποινίς Μασσαὶ τοῦ ἔδιζε νὰ φάγῃ μὲ τὸ χέρι της, θωπεύουσα καὶ ἐνύπαρκνουσα αὐτὸν μὲ τὴν γλυκυτάτην φωνήν της. Τὸ δυστυχισμένον ζῷον κατέβαλε προφανῶς προσπαθεῖας νὰ λάσῃ τὴν προσφερομένην τροφήν, ἐπειτα δύμως ἀπέσυρε μελαγχολικῶς τὸ πρόσωπόν του, χωρὶς νὰ τρώῃ τίποτε· καὶ τὸ βλέμμα του τὸ ἀνθρώπινον ἐφαίνετο ὡς νὰ ἔζειτε συγγνώμην διὰ τὴν ἀγένειαν του αὐτῆν, τὴν ἀκούσιαν.

Οὐ Γεράρδος ἥθελησε νὰ δοκιμάσῃ εἰς πειραγείας τὴν γεῦσιν τοῦ φυτοῦ. Τὸ εὗρε πικρότατον. Σκεφθεὶς, δὲ τὸ φυτὸν θὰ ἥτο ἀντιπυρετικόν, ἀνάλογον πρὸς τὴν κέναν, ἔφρόντισε νὰ πάρῃ ὀλίγους κλώνους μαζί του. Παραδέξως ὁ Γολιάθ, ὁ ὅποιος τὸσον ἄλλοτε ἡγχαριστεῖτο εἰς τὴν συναναστροφὴν τῶν φίλων του, ἔφαντο τώρα ὡς νὰ ἐντρέπετο, διότι ἥτο ἄρρωστος. Ἐπεζήτε τὴν μόνωσιν, καὶ χωρὶς νάπομακρύνεται πολύ, ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς καὶ

ἐννοήσουν, ὅτι ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας τοῦ πυρετοῦ του ἐν ἡσυχίᾳ. Τὸν ἄφησαν ἐπομένως νὰ κάμῃ ὥπως ἥθελε.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐνεφανίσθη πάλιν,

προφανῶς ἐν καταστάσει ἀναρρώσεως.

Ο πυρετὸς εἶχε πέση, τὰ τραύματά του ἦσαν καλλίτερα, καὶ τὸ ὅλον του ἐδέικνυεν ὅτι ἦτο πρόθυμος νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν πορείαν. Ἐξεκίνησαν λοιπὸν πάλιν, ἀλλὰ σιγά-σιγά τώρα, διατρέχοντες μόδιοις εἰκοσιμετρά τὸ ὅλον τοῦ περιβολεύοντος τοῦ φυτοῦ.

Ἐν τούτοις ἡ ὑγεία τοῦ Γολιάθ εἶχε προσθληθῆ καιρίως. "Οχι μόνον ἔχασεν

προσθληθῆ καιρ



## ΣΤΥΛΙΑΝΗ Α. ΠΕΤΥΧΑΚΗ

Συνδρομήτρια της Διαπλάσεως  
τυχόστα τριών Μποτασίου Βραβείου  
ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείῳ.

Ἐνε σύτυχης καὶ μπερήφανος ἡ Διάπλασις, διότι καὶ τὰ δύο μεγάλα βραβεῖα τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀρσακείῳ, τὸ Ράλλειον τῶν ἑσωτερικῶν, καθὼς καὶ τὸ Μποτασίου τῶν ἑξωτερικῶν μαθητριῶν, ἀπενεμήθησαν φέτος, ὡς ἀνηγγείλαμεν ἔγκαιρως, εἰς δύο τῆς φίλας.

Σήμερον δημοσιεύμεν τὴν εἰκόνα τῆς δεσποινίδος Στυλιανῆς Α. Πετυχάκη, ἑσωτερικῆς μαθητρίας τοῦ Ἀρσακείου, ἡ ὥποια ἔλαβε πανηγυρικῶς τὸ Μποτασίου Βραβεῖον,—τὸν στέφανον, τὸν ὄποιον βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα, μετὰ 500 δραχμῶν,—τὴν 20 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Ἡ Στυλιανή Πετυχάκη κατάγεται ἐκ Κρήτης. Ἡ οἰκογένειά της, εὔπορος ἄλλοτε, ἔνεκα τῶν περιστάσεων τῆς πολυπαθοῦσας μεγαλονήσου, ἡναγκάσθη νὰ

έκπατρισθῇ καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας, διότι, διπλαὶς αἱ πλεῖστοι τῶν προσώπων, δὲν εὑρε μεγάλους πάρους ζωῆς. Ἡ οἰκονομική τῆς θέσις δὲν ἤργησε νὰ γίνη δυσχερής, καὶ μετὰ μεγάλων στερήσεων κατώρθωνε νὰ ἔξικονομῇ τὰ πρὸς ἔκπατρισμένα, καὶ ίδιᾳ τῆς Στυλιανῆς,

ἔφῆς ἐστήριζε—καὶ δικαίως, καθὼς ἀπεδείχθη,—ὅλας τῆς τὰς ἔλπιδας.

Ἡ Στυλιανή ἔγνωρίσθη μὲ τὴν «Διάπλασιν» ἐν ἡμέραις σχετικῆς οἰκογενειακῆς εὐπορίας. Καί την ἡγάπησε τόσον πολὺ, ὅστε καὶ κατόπι, μολονότι δὲν εἶχε πλέον ὅπως πρώτα τὰ μέσα, οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν ἐσκέφθη νὰ τὴν παραιτήσῃ. Ἡ ἡγάπη τῆς τὴν ἔκαμψε πάντοτε νὰ εὐρίσκῃ τὸν τρόπον καὶ νὰ ἔξικονομῇ τὴν βραβεῖον δὲν ἀντήνη συνδρομήν. Ἄλλα τοῦτο ἀκριβῶς δὲν ἀποδεικνύει διληγούντην τὴν φίλομούσαν τῆς; τοῦτο

δὲν μαρτυρεῖ, τὴν ἔκλεκτήν της πνευματικὴν φύσιν; τοῦτο δὲν ἐπεξηγεῖ καὶ τὴν ἀπονομὴν τοῦ Μποτασίου ἀκόμη, τὸ ὄποιον κατέκτησε διαγωνισθεῖσα πρὸς τόσας τῆς συμμαθητρίας;

Τὸ διότι ἡ Στυλιανή Πετυχάκη εἶναι συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως, δὲν ὄφει λεῖται, καθὼς εἴδατε, εἰς τυχαίαν σύμπτωσιν. Ἱσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ είνει, τὸ ἥθελε, καὶ τοῦ κατώρθωνε διὰ θυσιῶν καὶ στερήσεων. Ἀλλη εἰς τὴν θέσιν τῆς, ήταν εἶχε παραιτηθῆν πρὸ πολλοῦ ἀλλ’ εἷμεθα βέβαιοι, ὅτι αὐτῇ ἡ ἄλλη ποτὲ δὲν ἦλαμβανε Μποτασίου Βραβεῖον. . . Διότι δὲν εἶχε τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν φιλομούσαν, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῆς Στυλιανῆς Πετυχάκη.

## ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ  
(Ἔιδε προγούμ. φύλλον, σελ. 238)

ΠΡΑΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ  
[Ἡ βραβευθεῖσα μετάφραση]

Σὲ χιονισμένο πριναριού κλαρί, ἔνα χαριτωμένο γαρδελάκι (\*) κελαδεῖ.

— Χρόνια πολλά, χρόνια καλά εἰς ὅλους! λέγει.

Καὶ στέλγει τὴν καλή του τὴν εὐχή, μὲν ὅση φωνούλα ἔχει, δυνατά. Καὶ μέσα εἰς τὸ ζεστὸ καὶ κατάκλειστο δωμάτιο τῶν παιδῶν, ἔνα κοριτσάκι καὶ ἔνα ἄγοράκι κυττάζουν ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Φλύαρο, φλύαρο, μικρὸς γαρδέλι, εἶπε τὸ κοριτσάκι, γιατί σήμερα εἶνε τόσον εύθυμο τὸ πρωτόν σου λάλημα; Τὸ χιόνι εἶνε πυκνὸ καὶ δὲν νεμεσος κρύος. Δὲν φοβᾶσαι νὰ μὴν παγώσῃς;

— Κρύσταλλα σὰν διαμάντια κρέμουνται ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ πριναριοῦ, κινήσπρο χαλὶ σκεπάζει τὸ λειβάδι. Μά δὲν φοβοῦμαι ἔγω τὸ κρύο σήμερα, πρωτοχρονιάτικα, εἶπε τὸ ἄφρο πουλάκι.

«Γιατί ὁ Θεὸς εἰν ἀγάθος, ὁ Θεὸς εἶνε δόλος ἀγάπη. Αὐτὸς ἔκαμψε τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, τοὺς κάμπους καὶ τὰ δάση. Οὗτος ἔνα πουλάκι δὲν μπορεῖ νὰ πεθάνῃ χωρὶς τὴ θέλησί Του. Αὐτὸς θὰ φροντίσῃ καὶ γιὰ μένα, τὸ καϊμένο τὸ γαρδελάκι, καὶ θά μου δώσῃ τὴ χάρι, σήμερα δὲν μέρα νὰ στέλνω στὸν καθένα τὸ εύθυμο μου λάλημα: Χρόνια πολλά, χρόνια καλὰ εἰς ὅλους!»

ΑΓΚΑΘΙ, ἐτῶν 15.

(\*) Τὸ πρωτότυπον ἔχει rouge-gorge, τὸ διόποιον σημαίνει πυραλίς η πύρρουλας. Τὸ Ἀγκάθι δύος ἐπροτίμησε νὰ το κάμη γαρδέλι, τὸ διόποιον βέσικα εἶνε δέλλο πουλί (καρδερίνα). Δὲν περάζει αὐτὸς οὔτε τὴν ίδεαν τοῦ πατέματος βλάπτει, οὔτε τὴν ἀξίαν τῆς μεταφράσεως.

Σ. τ. Διαπλ.

περιέπλες τὰ παράλια των. Ὡς ἐκ τούτου εἶχαν συμφέρον, αἱ σχέσεις τῶν πρὸς τοὺς "Ἀγγλους, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα, νὰ είνει κατὰ τὸ δυνατὸν ἐγκάρδιοι.

Ο διοικητὴς τοῦ Κάδιξ, ὃς ἦτο ἐπόμενον, καὶ ὁ "Ἀγγλος ναύαρχος, διτὶς εἰχε λάβη ἀναλόγους ὀδηγίας ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν του, ἔνεκα ιδιαιτέρων πολιτικῶν λόγων, ἀπεφάσισκεν νὰ δώσουν ἐπισήμων ἀμοιβαῖς δειγμάτων τῆς συμπαθείας των, πρὸς μετριασμὸν τῶν καθημερίνων αὐτῶν ρήξεων.

Ο ναύαρχος προσεκάλεσεν εἰς μέγα δεῖπνον τὰ δύο ἐπίτελεα. Πάντες οἱ ἄξιωματικοὶ διεταύχθησαν νὰ παρευρεθοῦν.

Ο μαρκήσιος προσεκλήθη, κατὰ σύστασιν τοῦ κυβερνήτου τοῦ Φάρερ φαξέδει τὸν ἀπόστολον τοῦ Παλουάζος, ὃς ἀνήκοντες εἰς τὸν στρατιώτικὸν οἶκον τοῦ διοικητοῦ.

Ο Μπρόουν καὶ ὁ Ρενώ ἔτρεμον, μή πως συναντηθῶσιν οἱ τρεῖς αὐτοὶ ἀνθρώποι εἰς τὸ γεῦμα. Ἐπενόησαν χίλια μέρα πρὸς ἀπόστολον τοῦ κυβερνήτου ἀπό τὸν Παλουάζον.

— Πολὺ καλά! εἶπε ἄγγλος κατάσκοπος. Εἰδοποίησε τοὺς Παλουάζον.

— Επὶ τέλους ἀπεφάσισαν νὰ προκαλέσουν μίαν πρόσκλησιν καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ίδιους, καὶ τοιουτορόπως νὰ ἐμποδίσουν αὐτοπροσώπως τὴν συνάντησιν.

Τὴν ώρασμένην ἡμέραν, ὁ λόρδος Διούδλος καὶ ὁ σὲρ Γουάκερ εἰσήρχοντο εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἐδέγετο ὁ ναύαρχος.

Μεταξὺ τῶν προχείρων στρατολογηθέντων ύπηρετῶν, ὅτοιος ἀνεχώρησεν, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὰς ἐνδείξεις τῆς εὐγνωμοσύνης ἑκείνων, οἵτινες τὸν παραπορευθοῦν εἰς τὸ γεῦμα κατέτην.

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησαν τὸν Παλουάζον, ἔλαβε τὴν θέλησην τοῦ εἰς τὴν έπισημον τράπεζην.

Μετ' ὀλίγον ὑπηρέτης τις ἐφερεν εἰς τὸν μαρκήσιον ἔνα γραμματάκι, ἐπιμέλεια τὰς εὐχαριστίας τῶν πινακίων δελτία, τὰ φέροντα τὸ ὄνομα ἐκάστου προσκεκλημένου.

— Κρῆμα τοὺς τους ἐνόμικα γὰρ μαστόρους! συνεπέρανεν ὁ Λουδούκος Νοαρμών.

— Εἰσθε Ιστανοὶ ἀναμφισόλως; ἐξηκολούθησε μὲ ἀδρὰν ἀδιαφορίαν.

— Εἰς τὸν Παλουάζον, καὶ ἐκονίησε τὴν θέλησην τοῦ εἰς τὴν έπισημον τράπεζην.

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησεν τὸν Παλουάζον, καὶ ἐκονίησε τὴν θέλησην τοῦ εἰς τὴν έπισημον τράπεζην.

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησεν τὸν Παλουάζον, καὶ ἐκονίησε τὴν θέλησην τοῦ εἰς τὴν έπισημον τράπεζην.

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησεν τὸν Παλουάζον, καὶ ἐκονίησε τὴν θέλησην τοῦ εἰς τὴν έπισημον τράπεζην.

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησεν τὸν Παλουάζον, καὶ τράβα ἵστη δουλειά σου!

— Καὶ τὸν πρόεπεμφε μὲ μίαν τρομερὴν κλωτσιὰν ἐπεκρίθησεν τὸν Παλουάζον, καὶ τράβα ἵστη δουλειά σου!

— Ολαυς ὑμέτερος Δόρρος Δ. . .

ὕμων εἶνε, ὅτι ἔχουν καὶ οἱ δύο λαμπρὸς φυσιογνωμάτας. Ἐκ πρώτης ὄψεως οἱ ἐνόμικες κανεῖς πᾶσι ἔχει νὰ κάμη μὲ τοὺς ἐντιμοτέρους τοῦ κόσμου!

— Χα! ἐσκέφθη ὁ κατεργάρης. Δὲν πάμε καλά. Πώς γα εἰδοποίησω τὸν κ. Μπρόουν καὶ τὸν κ. Ρενώ; . . . Ἀδιάφορον! Ἐγώ ἔκαμψ τὸ καθῆκόν μου.

— Καὶ ἔξηκολούθησε τὴν ἔργασίν του. Μόλις ἐκάθησαν εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ Μπρόουν — ἔκαμψ πολὺ καλά νὰ με εἰδοποίησῃ, διότι ἔγω ἡρχισα τὴν κάποιαν.

— «Τώρα όμως θὰ ἔχω τὸ νοῦ μου, καὶ ὅτι καὶ νὰ κάμουν, δέν θα μπορέσουν νὰ μάθουν τὸ ἀληθινό μου ὄνομα!»

— «Ο ἔξοχωτας Δόρρος Δούλαλιος — διότι ἡ ἐπίστ



ή Κική ευχαριστεῖ τὴν ἀδελφήν σου διὰ τὰ γραμματίσματα; ἔγινε κατά; ) "Ανθίνος Στέφανος (μὴ καὶ σὺ παράπονα; . . . εἰς δυνατὸν νὰ μην ἀπάντη ἐναὶ τόσῳ θερμόν φίλον, οὐς σύ;) Ἀπότομος Βράχος (εἶδες τὸ σύμπτωτο; σύμμερα θα-κατα προκηρύττει καὶ διαγνωστὸν Φωτογραφίας ἐλπίζει ὅτι δὲ προβάστης νὰ λάθες μέρος;) Γονιδέμον Τέλλος (δὲν εἰμι πορρᾶ νὰ το γράψω ἐνοῦ κάπες μιαν ἀναροράν, καὶ πικάννων νὰ δεχθῇ;) Δημ. Η. Πεπιάνης (ἡ ἐπιστολὴ σου ἀλλὰ εἰχεις προτείνειν πολλὰ φευδώνυμα, ἐν τῷ ὄποιον σου ἑκένεις ἥδη ἐν ἄλλο, ἀτο αὐτὸ που γράφεις ἐλπίζει ὅτι τὸ εἶδες;) Συρα-ραρ Λιανιτίδης (δὲν θέλεις νὰ λάλάξῃς φευδώνυμον, πρέπει νὰ συμφωνήσῃς μὲ μ' ἡρωτές δὲν εἶναι πλέον συνδρομητρίας γράψεις;) "Γρίδα ([ΕΕ]) διὰ τὴν ἑκεντεῖ καὶ ἀριστοτάτην ἐπιστολὴν σου καλὴν διασκέδασιν εἰς τὴν ἑξοχήν δυστυχῶς δύος δὲν εἰμι πορρᾶ νὰ δεχθῶ τὴν ευγενεστάτην σου πρόσωπην;) Δημ. Κ. Φιλέρης (ἀρκετά καὶ μόνον ἐράνη ἡ μετα-φραστὸς;) Νεράϊδας Μαρτζουράρ (πόσον καρδίαν εἴχεις νὰ μοῦ γράψῃς! ή πότεσις σου ἀ-δεκτή, καθὼς βλέπεις;) Κυματίζουνας Θάλασ-σαν, Γραβιάρ (οἱ ἐν τῇ πόλει σας συνδρομηταὶ μου εἶναι περίπου 100 δι' ἀλλαγῆς φευδώνυμου πρέπει νὰ στείλεις;) Δ. Η. Δρίβαν, Χλόην τοῦ Κηφισοῦ, Καθαρίας Καρδίας (χαρίσα ποῦ ἔκα-μες τόσον καλὸν ταξίδι καὶ ποῦ το περιγράψεις τόσον ὡραῖα;) Μαρίδας τοῦ Εύριπου, "Ανθος τῆς Αλόης (μόνον Ασκήσεις; διετί δὲν μου γράψεις τὰς ἔξι Αθηνῶν ἐντυπώσεις σου;) Τυ-δέα, κτλ. κτλ.

Εἰς δύος ἐπιστολὰς θλαβα μετὰ τὴν 10 Ιουλίου θάτανθήσων εἰς τὸ προσεγγεῖς.

### ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙ Λύσεις απέλλωται μέχρι τῆς 30 Αὐγούστου.  
Ο χρόνος τῶν λύσεων, ίπποι τοῦ ὄποιον δέον να γράψουν τὰς λύσεις τῶν σι διαγωνιζοντος, πατέσται εν τῷ Γραφείῳ μας εἰς γονικόν, ὃν ἔκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμάται φρέσκα.

#### 414. Αρξίγιοφος.

"Αν μ' ἔνα φθόγγον μουσικῆς, τρύπαν μυορῆς νὰ [κλεισής, — Μὰ καὶ τὸ σόμικον μαζί, — ἀρέσκυτος θά με [λύσης. Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πηγοῦ τῆς Βοΐου

#### 415. Στοιχειόγιοφος.

"Αντὶ κάποια, μῆδις βάλω  
Καὶ θὰ ιδοί εἰς τὸ ωτέρο,  
'Απὸ κάτι τι μεγάλο,  
Ἐνα σκύλο φοβέρο.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κακού της Ριζούρης

#### 416. Λινιγμα.

Βάλλε πρότι μόνον πέντε,  
"Υπέρτα τριανταπέντε  
Καὶ πενήντα καὶ ὅκτω...  
Τ' ὅνομά μου εἶνε αὐτό.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Βαλερίου Πουλικόλα

#### 417. Διηγόδεες αινιγμα.

Τὶ εἶναι ἔκεινο τὸ σπιτάκι, ποῦ δὲν ἔχει πόρα νὰ περάσῃρο, καὶ σταν ὁ νόνικούρης θέλη νὰ έργη ἔξω, γχρεμέτε τὸν τούχο;

#### 418. Πυρραιμις.

+ =Οι σ' αυροὶ μέρος λόγου.  
★+★ =Εἴθε νὰ μῆ το ἀκόνισης ποτέ.  
★★+★★ =Προρήτης.  
★★★★+★★★★ =Πόλις εἰς τὴν Ασταν.  
★★★★+★★★★ =Πόλις εἰς τὴν Αθρικήν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Βαλερίου Αιοβίματος

#### 419. Μυθικὴν Ερώτησις.

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Ιστορίας:  
Ο Διδάσκαλος: — Τίνος Καρχηδονίου τῆς

νομα . . . . (Ζητεῖται ἡ συμπλήρωσις τῆς ἑρμηνίσεως)

Ο μαθητής: — Τοῦ Βίρρα  
Εστάλη ὑπὸ τῆς Κίρην  
420. Φύρδην Μίγδον.

"Ατ απαδία πρά σπιθώρωνα τυδινὰ ἄρτα ὡς

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αντωνίου τῆς Δαναούς

#### 421. Τετράγωνα.

★★★★★ Εἰς τὸ πρῶτον τετράγωνον  
★★★★★ θάνατον σκεπταί: 'Επάνω ἔκ-  
τας τῆς θάνατος, καί των κατά-  
★★★★★ στασίς θάνατος, πρὸς ὅ-  
★★★★★ πονον δεξιῶν νηροῖς, ἀριστερῶ-  
★★★★★ φυόν. Εἰς τὸ δεύτερον τε-  
★★★★★ τράγωνον ἄνω ἥπατος γνωστῆς  
διαίρεσις, δεξιῶν ἐργαλείον καὶ αριστερᾶ ἥπατον.  
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γατσιών

422-426 Διπλοῦν γαγικὸν γράμμα.

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς οιουδίποτες γράμματος ἐ-  
κάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάν-  
τοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶσι ἄλλαι τοις λέξεις.  
Κατόπιν, ἐκ τῶν νέων τούτων λέξεων, διότι εἰς ἐύστοκες ὀλίγην παραγορὰν καὶ  
ἀπαντῶντας τὸν γράμματον τῶν δι' ἄλ-  
λου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶσι πάλιν  
λέξεις.

Σόλων, σπάσι, εἴλως, Αἴνος, Θαλῆς.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λοτίσου τοῦ Βίτα [Ε]

#### 427 - 428. Απροσδόκητα.

1.—Τυρλός, ἐξελθὼν νύκτα, μὲ βραύτατον σκότος, ἐπήρης μαζὶ του καὶ ἐνα φράντη ἀναμμένον. Τί το θέλει;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ταραρίου τῆς Ταρακονίας

2—"Αν ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος δὲν ἀπίθη-  
σκε νέος, τι θὰ ἐγίνετο;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τρημάρα

#### 429. Φωνηντόδιτον.

κ-ζ-ν-★ φλ-κ-θν-ελζτ  
Εστάλη ὑπὸ Μηχαήλ Παρουσάκη

#### 430. Γρῖφος.

Ο Ο ο ο ο  
— 1 1 ο κλεῖς ο καίω Αῆ! Σύ! ΤΑ Φ ούς  
ο ο ο  
FFF ονο: σάν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δυσογέρου

#### ΑΥΣΕΙΣ

ταῦ πνευματικῶν ἀσκήσων τῆς 15 Μαΐου Ε. Ε.

#### 280. Διάπλασις (διά, πλάσις). — 281. Λού-

σιος, πλούτος. — 282. Μουσακάς, μουσακᾶς. —

#### 283. Τό νέρος.

284. 283. Α Λ Ν  
Μ Η Δ Ο Ν      Κ Ι Ω  
Η Ρ Ω Σ      Ρ Β Β  
Λ Ω Τ      Δ Ρ Ο Λ Ν Ι Α  
Ο ΢      Ρ Ν Γ  
Ν      Τ Ο Λ  
              Σ Σ Σ

286 - 287. 1. Νήσου (εἰρήΝΗΣ Αδόζου). — 2.

Κίσσα (κακήΣ Απαρχῆς). — 288. "Εμεινε τὸ

καλ. — 289 - 291. 1. νις (Ανανίας), ονς (φέ-  
νος), φλς (φίλος), φλν (φίλαινα), φδν (Φαίδων).

— 2. κυρς (δύνηρος), κρς (κέρος), κλς (καλός),

πλς (πολύς), πμς (ἐπιμελής). — 3. κύρτς (άκαν-  
θαρος), κύρτς (καθαρός), θρς (θρύος), χρς (χοίρος).

292 - 296. Γινομένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς

συλλαβῆς στρα, σχηματίζονται αἱ λέξεις: Αύ-

στραλία, διστραχ, ἀστραπή, στρατιά, θερμά-

στρα. — 297. Ού δύναται κριθῆναι πόλις ἐπάνω

ὅρους κειμένη. — 298. "Ο Πρός εἰς δεσδόθη ὑπὸ

τῆς Διαπλάσεως.

— Νὰ κοιμηθῶ ἐδῶ! .. Ποτέ!

— Εγάληκε! .. μὲ εἰδων! ..

— Άλλ' η σφίξεις τῆς θάνατον διατίθεται

τοῖς πατέραις τοῖς ματέραις τοῖς αδελφαῖς τοῖς

αδελφαῖς τοῖς αδελφαῖς τοῖς